Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 338 van 1 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. DESENFANS**
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2025 tot niet-ontvankelijkheid van een verzoek om internationale bescherming.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 mei 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juli 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"*1. De verzoeker, die verklaart afkomstig te zijn van Gaza, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 22 juli 2025, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Uit het administratief dossier blijkt dat hij een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 19 oktober 2023. Hij werd erkend als vluchteling in Griekenland op 31 oktober 2023. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 30 oktober 2026. Zijn Griekse reisdocument is geldig tot en met 21 januari 2029 (zie "cedoca, aanvraag derde landen" en kopie Griekse verblijfsvergunning in het administratief dossier).*

In de mate dat de verzoeker zich de vraag stelt of hij op heden nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland, wijst de Raad erop dat er een onderscheid dient te worden gemaakt tussen de verleende internationale beschermingsstatus enerzijds en de daaraan gekoppelde verblijfstitel anderzijds. Waar de verblijfstitels blijkens artikel 24 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) in wezen beperkt in de tijd en verlengbaar zijn (zoals overigens ook in België), is zulks in beginsel niet het geval wat betreft de verleende beschermingsstatus die onverkort blijft gelden zolang er een nood is aan bescherming en die slechts in uitzonderlijke, limitatief bepaalde omstandigheden kan worden ingetrokken of beëindigd (cf. de artikelen 11, 14, 16 en 19 van de richtlijn 2011/95/EU). De bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet berust inderdaad bij de verwerende partij, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Het komt aldus aan de verzoeker zelf en niet aan de verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat hij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet. De verzoeker blijft hier echter in gebreke.

Er zijn geen ernstige indicaties dat hij thans in Griekenland niet langer deze beschermingsstatus zou hebben. Hij brengt geen concrete of verifieerbare elementen aan die wijzen op een intrekking of opheffing van de hem verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Indien de verzoeker van mening is dat er een einde zou zijn gesteld aan zijn beschermingsstatuut, of dat hiertoe een procedure is opgestart, komt het de verzoeker toe om dit op afdoende wijze aan te tonen. Het louter in vraag stellen van het actueel karakter van de verleende beschermingsstatus volstaat niet.

2. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, die als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken", dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij voormelde bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C 318/17, C 319/17 en C 438/17, Ibrahim e.a., pt. 89). Verder kan er niet worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

3. Beide partijen werden op grond van artikel 39/62 van de vreemdelingwet gevraagd door de Raad om actuele rapporten voor te leggen aangaande de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland. Beide partijen hebben naar aanleiding van deze beschikking actuele rapporten omtrent de situatie van personen met een internationale beschermingsstatus in Griekenland neergelegd.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkendiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (geviseerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) barrières vormen die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven. Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, is er een evolutie naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

Rekening houdend met het geheel van landeninformatie die door beide partijen worden bijgebracht, besluit de Raad dat in de huidige stand van zaken evenwel niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land a priori een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij op basis van haar individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers om internationale bescherming, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt de verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat zij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

4. De verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te verwijzen naar algemene informatie, zijn reeds afgelegde verklaringen te herhalen en te stellen dat hij het niet eens is met de gevolgtrekking van de commissaris-generaal, brengt hij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de commissaris-generaal inzake de niet-ontvankelijkheid van zijn beschermingsverzoek.

5. De verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in

strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Op de DVZ brengt hij naar voor dat hij bloed heeft in zijn stoelgang, problemen heeft aan zijn linkeroor en reeds geopereerd is aan zijn trommelvlies maar last heeft van de operatie (verklaring dvz, vraag 29). Hij stelt ook medische zorg nodig te hebben voor zijn linkeroor en een oplossing nodig te hebben voor zijn ontlasting (bijkomende vragen m-status Griekenland). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart hij dat hij één keer naar de psycholoog is geweest (NPO, p.8). Hij brengt tijdens het persoonlijk onderhoud ook naar voor dat zijn arts een uitgebreid medisch verslag gaat geven op 6 mei maar dat hij geen documenten heeft van de problemen aan zijn oor (NPO, p.5). Hij brengt ook in het verzoekschrift naar voor dat hij stress en nachtmerries heeft. De verzoeker laat echter na om deze medische en psychologische problemen te staven met enig document. Er kan dan ook niet worden besloten dat de verzoeker omwille van bovenvermelde problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De verzoeker voegt door middel van een aanvullende nota een medisch attest toe. Dit attest werd opgesteld ten gevolge van een incident waar hij werd aangevallen in het opvangcentrum. Er kan in dit attest worden gelezen dat er geen objectieve kwetsuren kunnen worden vastgesteld maar dat de verzoeker wel stelt last te hebben van hoofdpijn en een vermindering van zijn gezichtsscherpte. Er kan echter niet in worden gelezen dat de verzoeker omwille van deze problemen een medische behandeling dient te ondergaan of dat hij omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. Dit document kan dan ook niet aantonen dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoeker, toont hij niet concreet aan dat hij kampt met psychologische problemen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming in Griekenland heeft ingediend op 19 oktober 2023. Hij werd erkend als vluchteling in Griekenland op 31 oktober 2023. Zijn Griekse verblijfsvergunning is geldig tot en met 30 oktober 2026. Zijn Griekse reisdocument is geldig tot en met 21 januari 2029 (zie "cedoca, aanvraag derde landen" en kopie Griekse verblijfsvergunning in het administratief dossier). Hij brengt naar voor dat hij zijn Griekse verblijfsdocumenten heeft weggegooid na aankomst in België (verklaring dvz, vraag 23). Hij brengt ook naar voor dat hij geen AFM en AMKA in Griekenland heeft gekregen (bijkomende vragen m-status Griekenland).

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien hij niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. De commissaris-generaal wijst erop dat het mogelijk is een duplicaat te krijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan of gestolen.

Uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier blijkt duidelijk dat personen die na 31 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indienen, zoals verzoeker in casu, automatisch een fiscaal registratienummer (AFM) krijgen wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen (RSA-rapport, maart 2025, p. 20; "Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19-20: "Statushouders die in of na december 2020 een aanvraag hebben ingediend, zouden in principe dus een AFM moeten hebben."). Hierbij wordt benadrukt dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", september 2024, p. 19). Toen verzoeker in Griekenland was, had hij derhalve een fiscaal registratienummer ontvangen waarmee hij toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning.

Waar hij stelt niet over een AMKA te beschikken en in het verzoekschrift en aanvullende nota naar brengt dat hij problemen zal hebben bij het activeren van zijn AMKA waardoor hij geen toegang zou hebben tot medische zorgen, kan hij niet worden gevolgd. Uit de objectieve landeninformatie die wordt toegevoegd aan het administratief dossier blijkt vooreerst dat hij in het geval van terugkeer naar Griekenland en in afwachting van het verkrijgen van zijn AMKA, wanneer hij daartoe de nodige stappen zet, niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medische centrum gaat: "If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription" ("UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare" beschikbaar op: https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare; "Verslag feitenonderzoek" van september 2024, p. 49, 50-51)." Uit de objectieve landeninformatie blijkt ook niet dat een actieve AMKA nodig is om toegang te hebben tot de arbeidsmarkt. Verzoeker brengt verder geen elementen bij waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is om zijn AMKA in Griekenland te bekomen of te activeren.

Waar verzoeker in de aanvullende nota betoogt dat volgens de door hem voorgelegde informatie een actieve AMKA nodig zou zijn om een AMA te bekomen, wat dan weer nodig is om voor het eerst tewerkgesteld te worden, merkt de Raad ten overvloede op dat de brief van de Europese Commissie waarnaar verwezen wordt dateert van 4 december 2023 en dus voor de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 die in werking trad op 1 april 2024 en dat pas sinds de inwerkingtreding van deze nieuwe wetgeving de AMKA gedeactiveerd wordt afgegeven ("Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland", Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, september 2024, p. 21). De Raad wijst erop dat in het recentere 'Verslag Feitenonderzoek statushouders Griekenland' van september 2024 wordt gesteld dat statushouders voor het dagelijks leven en werk een AMA (National Insurance Number) nodig hebben naast een verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal nummer (AFM), een sociale zekerheidsnummer (AMKA) en een bankrekening. Verder wordt gesteld dat een AMA vereist is indien de statushouder voor het eerst gaat werken en dat de statushouder deze ontvangt na registratie bij het register van Insured Persons of the National Social Security Fund (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per e-mail gemaakt worden en bij de aanvraag voor een AMA zijn volgende documenten nodig: verblijfsvergunning, werkgeversverklaring (formulier E3), AFM, AMKA, adresbewijs en bankrekeningnummer (Verslag Feitenonderzoek, p. 38). Refugee Info stelt dat statushouders voor hun AMA naar het dichtstbijzijnde EFKA kantoor moeten gaan en volgende documenten voorleggen: "your registration card or your residence permit (and passport, if you have one); A copy of your AMKA document; Your AFM (tax number); Your employer's letter for a job offer («βεβαίωση πρόσληψης») (solemn declaration, officially certified online or at any KEP that will state the date of your hiring; Proof of address (this is needed for the EFKA officer to check if you have gone to the competent EFKA office); Your IBAN". Beide bronnen, die dateren van na de brief van de Europese Commissie, verwijzen bijgevolg naar een AMKA en niet naar een actieve AMKA als één van de voor te leggen documenten voor het bekomen van een AMA. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie ook dat een AMA enkel vereist is bij een eerste tewerkstelling en dat de AMKA na registratie van het eigenlijke arbeidscontract geactiveerd wordt. Waar in de brief van RSA verwezen wordt naar obstakels en problemen met betrekking tot de toegang tot e-EFKA's, vermeld in de brief van de Europese Commissie van december 2023, stelt de Raad vast dat in de recente bronnen geen melding wordt gemaakt van dergelijke problemen en dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat deze problemen in 2026 nog actueel zouden zijn.

Het komt de begunstigde van internationale bescherming toe om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van de verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen mogen geenszins blijken uit zijn verklaringen en gedragingen. De verzoeker had geenszins enige intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Zo verklaart hij dat hij naar België wou komen maar dat hij verplicht werd om zijn vingerafdrukken in Griekenland af te staan (NPO, p.7). Dit gebrek aan intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen blijkt ook uit zijn korte verblijf als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten. Hij werd erkend als vluchteling op 31 oktober 2023 (cedoca, aanvraag derde landen). Hij verklaart zijn Griekse verblijfsdocumenten te hebben gekregen in maart 2024 (bijkomende vragen m-status Griekenland). Hij heeft Griekenland verlaten op 18 april 2024 (verklaring dvz, vraag 33). Dit wil zeggen dat hij slechts anderhalve maand als begunstigde van internationale bescherming met de vereiste verblijfsdocumenten in Griekenland heeft verbleven. Uit een verblijf van een dergelijke korte periode kan de verzoeker onmogelijk zijn conclusies trekken omtrent de mogelijkheden tot huisvesting, tewerkstelling, toegang tot gezondheidszorg en toegang tot taallessen in Griekenland. Wat betreft zijn toegang tot huisvesting in Griekenland, blijkt uit zijn verklaringen dat hij wel degelijk in staat was om huisvesting te vinden in Griekenland. Hij verklaart immers dat hij een woonplaats kon huren in Griekenland voor 5 of 6 personen per kamer (NPO, p.5-6). Deze huisvesting werd door zijn vriend betaald (NPO, p.12). Indien verzoeker niet tevreden was over deze huisvesting, blijkt uit zijn verklaringen niet dat hij enige stappen heeft ondernomen om andere huisvesting te vinden. Uit zijn

verklaringen kan niet blijken dat hij een beroep heeft gedaan op de Griekse overheid of enige andere organisatie om huisvesting te vinden. Wat betreft zijn zoektocht naar werk, blijkt uit zijn verklaringen dat hij wel degelijk in staat was om tewerkstelling te vinden in Griekenland. Hij verklaart werk te hebben gevonden in de fruitteeltsector (NPO, p.12). Hij verklaart echter dat hij voor deze tewerkstelling geen geld kreeg waardoor hij ander werk heeft gezocht (NPO, p. 14). Verzoeker stelt ander werk te hebben gezocht door naar de gemeente te zijn gegaan en gevraagd heeft naar werk bij een afvalfabriek, bouwbedrijf, straatvegers en schilders (NPO, p.14). Hij verklaart echter ook dat hij niet werd aangenomen omdat hij niet over een AMKA of AFM beschikte in Griekenland (NPO, p.15). Hierboven werd echter reeds vastgesteld dat verzoeker volgens de objectieve landeninformatie wel degelijk over een AFM zou moeten beschikken. Uit de objectieve landeninformatie blijkt ook niet dat een actieve AMKA nodig is voor het vinden van tewerkstelling. Er kan dus vanuit worden gegaan dat hij wel degelijk de juiste documenten had of zou kunnen bekomen om tewerkstelling te vinden. Verzoeker liet ook verder na naar een interimkantoor te gaan (NPO, p.19) noch legt hij enig bewijs neer dat hij tewerkstelling heeft proberen te zoeken via de overheid. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij de nodige inspanningen heeft gedaan om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen. Uit zijn verklaringen kan ook niet blijken dat verzoeker enige inspanningen heeft gedaan om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten of zijn integratie te bevorderen door Grieks te leren. Uit zijn verklaringen blijkt niet dat hij enige moeite heeft gedaan om taallessen te volgen in Griekenland. Tenslotte brengt verzoeker ook geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij geen toegang had tot medische zorgen of dat hem deze medische zorgen moedwillig werden ontzegd. Zo verklaart hij dat hij na zijn erkenning wel degelijk naar een dokter kon gaan en een pijnstiller werd voorgeschreven (NPO, p.15).

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, volstaat niet om te besluiten dat zij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van de verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld uit te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. De verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om huisvesting of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien aan hem toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Een algemene verwijzing, zoals in het verzoekschrift waarbij dienaangaande naar algemene landeninformatie wordt verwezen, naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om zonder meer aan te tonen dat de verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker in gebreke blijft.

Waar de verzoeker naar voor brengt dat hij als verzoeker om internationale bescherming geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties, zoals incidenten met derden, aanvaringen met daar aanwezige autoriteiten, een kortstondige arrestatie en niet adequate toegang tot medische zorgen, dient in navolging van de commissaris-generaal te worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Deze situatie is op heden niet langer representatief voor hem daar hij een begunstigde van internationale bescherming is met de vereiste verblijfsdocumenten. Aan deze status zijn de nodige rechten en voordelen verbonden. Het is de verantwoordelijkheid van de verzoeker om deze rechten af te dwingen bij de overheid die hem deze bescherming heeft gegeven.

Waar hij verder stelt dat dat ze problemen heeft gehad met de autoriteiten en individuen in Griekenland, kunnen deze elementen niet beschouwd worden als daden van vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker maakt op algemene wijze gewag van discriminatie en racisme, echter hieruit kan evenmin blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie.

Verzoeker dient er op gewezen dat de continentale en Belgische rechtstraditie geen precedentenwerking kent. De verwijzingen van verzoeker naar verschillende arresten van de Raad in zijn verzoekschrift en aanvullende nota zijn dan ook niet dienstig.

Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker kan, gelet op de gedane vaststellingen, niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht al komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Hij maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat zij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen. De stelling dat de verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypotheses zonder dat hij aantoont dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

7. De artikelen 2 en 3 van de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen en artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De motieven van de bestreden beslissing kunnen echter op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Verzoeker laat verder na uiteen te zetten op welke wijze hij de andere bepalingen van artikel 62 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

8. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid in het Arabisch uiteen te zetten waarom artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet in haar specifieke situatie niet van

toepassing is en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van de verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

9. Met betrekking tot de in de aanvullende nota opgeworpen schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) omdat de e-mailuitwisseling met de Griekse autoriteiten niet zou zijn opgenomen in de nota van de commissaris-generaal, stelt de Raad vast dat in de nota van 16 januari 2026 van de juridische dienst van het commissariaat-generaal wordt toegelicht dat wegens het onduidelijke antwoord dat in eerste instantie van de Griekse administratie werd verkregen vervolgens op 19 december 2025 via e-mail contact opgenomen werd met de Governor of Asylum Service (het hoofd van de Griekse asieladministratie), de heer M.K., die op 22 december 2025 via e-mail zijn antwoorden overmaakte. De nota is verder op laatstgenoemde informatie en relevante wetgeving gebaseerd. Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat de vragen tot verduidelijking die op 19 december 2025 door de commissaris-generaal aan de heer M.K. werden gesteld, alsook de antwoorden die op 22 december 2025 werden verkregen opgenomen zijn in de nota van 16 januari 2026 (p. 2-4) en dat er e-mailuitwisseling is gevoegd. In deze nota wordt ook de functie van de heer M.K. als hoofd van de Griekse asieladministratie aangeduid en wordt ook een e-mailadres vermeld. De nota van 16 januari 2026 bevat dus alle elementen over de informatie die via e-mail werd verkregen die volgens artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 zijn vereist, met name "de naam van de gecontacteerde persoon, de contactgegevens en de datum van de e-mails, alsook de relevante vragen en de relevante antwoorden. De activiteiten of de functie van de gecontacteerde persoon moeten beknopt in het administratieve dossier worden beschreven als ze niet direct uit het e-mailverkeer blijken". Hierbij wordt nog aangestipt dat de via e-mail verkregen informatie opgenomen in de nota van 16 januari 2026 niet werd verkregen om de feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan, maar enkel de geldende Griekse wetgeving betreft. De nota van 16 januari 2026 verschaft bijgevolg voldoende informatie over de bron waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd. De antwoorden van 22 december 2025 bevatten verwijzingen naar Griekse wetgeving en naar Griekse overheidswebsites. Daarnaast wordt een Engelse en Franse vertaling bijgebracht van relevante Griekse wetgeving waarnaar wordt verwezen. Een schending van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 kan niet worden vastgesteld.

10. Derhalve lijkt hij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland. Er lijken geen feiten of elementen aangetoond te worden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op zijn specifieke omstandigheden verhinderen. Zijn beschermingsverzoek lijkt dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (*cf*. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:
"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de

verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 16 juli 2026 staat het volgende vermeld:

"*Tolk 1742 legt de eed af en tolkt Arabisch*
De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.
De raadsvrouw van de verzoekende partij legt ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, een aanvullende nota met het nieuwe RSA-verslag en stukken met betrekking tot de opname van de verzoekende partij in de psychiatrie neer. De verzoekende partij heeft op 26/06/2026 de psychiatrie kunnen verlaten.
Zij vraagt om rekening te houden met de kwetsbaarheid van de verzoekende partij. Haar ADET is geldig tot oktober 2026. De verzoekende partij heeft verklaard dat zij haar ADET vernietigd heeft en dat zij dus geen fysieke ADET meer in haar bezit heeft. Uit het RSA-verslag blijkt dat het problematisch is om de ADET te verlengen en zij geen toegang tot de basisrechten zal hebben. Zij is pas uit de psychiatrie gekomen en wordt nog opgevolgd in België. Er is nog geen eindverslag van de psychiater beschikbaar, maar de kwetsbarheid blijkt al uit de stukken van de laatste aanvullende nota. Uit de stukken die zijn bijgebracht, kan niet ontkend worden dat de verzoekende partij een specifieke kwetsbaarheid heeft, dat het onmogelijk is voor haar om haar rechten te doen gelden in Griekenland.
De verzoekende partij zelf zegt dat hij psychisch heel kwetsbaar is, het gaat heel moeilijk voor haar, vooral in Griekenland. Zij heeft iets aan haar oren, kan aan 1 oor niets horen en moet ook een operatie ondergaan. Het is eigenlijk door slagen, trauma's die zij heeft meegemaakt, niet enkel psychisch, maar ook fysiek. Zij kan ook niet goed zien, dat is door wat zij allemaal heeft meegemaakt. Zij heeft geen kracht om nog meer te zeggen."

4.1. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig oud artikel 39/76, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer. Deze aanvullende nota bevat rapporten met betrekking tot de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en met betrekking tot de algemene situatie in Gaza. Hij voegt ook verschillende medische documenten toe met betrekking tot zijn psychologische toestand.

5. Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim, pt. 91).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie toont verzoeker dus niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zoals geduid door het Hof van Justitie bevindt of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermings-verzoek blijft dus aan de orde. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van een verzoeker, aan zijn individueel profiel en zijn vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in zijn eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden te weerleggen dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54). Aan de hand van dit onderhoud kan de beslissingsautoriteit namelijk de specifieke situatie van de verzoeker en diens mate van kwetsbaarheid beoordelen en zich ervan vergewissen dat de verzoeker is verzocht alle elementen te verstrekken waarmee kan worden aangetoond dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend wordt blootgesteld aan een risico op behandelingen die strijdig zijn met dit artikel 4.

De Raad wijst er voorts op dat de vaststelling dat een verzoeker als statushouder voor zijn vertrek uit Griekenland zich niet in een situatie van verregaande materiële deprivatie bevond, niet uitsluit dat er actueel een ernstig risico daartoe aannemelijk wordt gemaakt. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt immers dat de beoordeling of de voorzienbare levensomstandigheden van de betrokken verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in die andere lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest, zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar ook een toekomstgerichte beoordeling vereist van het risico om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. De Raad merkt nog op dat hij, in het kader van het voorliggende beschermingsverzoek, ertoe is gehouden een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden te voeren, wat impliceert dat hij zowel de elementen moet onderzoeken waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als deze die zich hebben aangediend nadat de verwerende partij de bestreden beslissing heeft vastgesteld of de nieuwe elementen die aan het licht zijn gekomen nadat de bestreden beslissing is vastgesteld (HvJ 25 juli 2018, C-585/16, Serin Alheto tegen Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite, ptn. 106-113). 5.7.

Het Hof van Justitie heeft niet gedefinieerd welke elementen een "*bijzondere kwetsbaarheid*" vormen die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij "*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*". In dit verband merkt de Raad op dat oud artikel 20, derde lid van de Kwalificatierichtlijn, dat betrekking heeft op de "*Algemene bepalingen*" in hoofdstuk VII van deze richtlijn, getiteld "*Kenmerken van de internationale bescherming*", als volgt luidt: *"3. Bij de toepassing van dit hoofdstuk houden de lidstaten rekening met de specifieke situatie van kwetsbare personen zoals minderjarigen, niet-begeleide minderjarigen, personen met een handicap, ouderen, zwangere vrouwen , alleenstaande ouders met minderjarige kinderen, slachtoffers van mensenhandel, personen die lijden aan een geestesziekte en personen die folteringen hebben ondergaan, zijn verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld blootgesteld zijn*." Artikel 20.4 van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347) luidt als volgt: "*Wanneer bij de toepassing van dit hoofdstuk wordt vastgesteld dat een persoon bijzondere behoeften heeft, bijvoorbeeld omdat het gaat om een minderjarige, een niet-begeleide minderjarige, een persoon met een handicap, een oudere, een zwangere vrouw, een alleenstaande ouder met een minderjarig of meerderjarig kind ten laste, een slachtoffer van mensenhandel, een persoon met een ernstige ziekte, een persoon met een geestesziekte of een persoon die folteringen heeft ondergaan, is verkracht of aan andere ernstige vormen van psychologisch, fysiek of seksueel geweld is blootgesteld, houden de bevoegde autoriteiten rekening met die bijzondere behoeften."*

Op dit punt acht de Raad de algemene situatie in de lidstaat die een internationale beschermingsstatus heeft verleend een belangrijk onderdeel van de persoonlijke situatie van een verzoeker om internationale

bescherming die deze bescherming in die lidstaat reeds geniet. Hoe problematischer de situatie van begunstigden van internationale bescherming in de genoemde lidstaat na een analyse op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens blijkt te zijn, des te minder zal van een verzoeker kunnen worden geëist dat hij specifieke elementen aanbrengt die in zijnen hoofde een "*bijzondere kwetsbaarheid*" aantonen in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie

5.1. Uit de bij de meest recente aanvullende nota overgemaakte documenten, blijkt dat de specifieke situatie van verzoeker sinds de bestreden beslissing en het indienen van zijn verzoekschrift wezenlijk is gewijzigd en gekenmerkt wordt door bijkomende medische noden. Zo wordt in de aanvullende nota een medisch verslag overgemaakt, waaruit blijkt dat verzoeker van 2 juni 2026 tot en met 22 juni 2026 – d.i. na het indienen van het verzoekschrift – werd opgenomen in een psychiatrische afdeling van een ziekenhuis. Er kan in het aanmeldingsdocument worden gelezen dat verzoeker te kampen heeft met angst, stress, vermoeidheid, slapeloosheid en piekeren. Verzoeker lijdt niet aan zelfmoordgedachten en vertoont geen verschijnselen van een psychose. In het aanmeldingsdocument wordt aangegeven dat een verslag zal worden opgesteld bij het einde van de hospitalisatie. Uit de neergelegde stukken blijkt dat verzoekers raadsman pogingen heeft ondernomen om voormeld eindverslag te bekomen, doch dat dit hem niet tijdig werd overgemaakt. Ten slotte wordt een document gevoegd, waaruit blijkt dat verzoeker tot en met 6 oktober 2026 verblijft in het opvangcentrum CARDA, dat zich richt op verzoekers om internationale bescherming met mentale moeilijkheden en dat een residentiële psychologische ondersteuning biedt.

5.2. Hoewel de Raad erop wijst dat verzoeker de psychiatrische afdeling intussen heeft mogen verlaten en dat een uitgebreid verslag met de bevindingen van voormelde hospitalisatie ontbreekt, onderstreept de Raad dat een opname van twintig dagen in een psychiatrische afdeling een indicatie vormt van een ernstige psychologische problematiek, waarvan een verder onderzoek naar de actuele graad van ernst aangewezen is. De Raad herhaalt hierbij ook dat verzoekers advocaat pogingen heeft ondernomen om het psychiatrisch verslag te bekomen, maar dat hij dit nog niet heeft mogen ontvangen. Volledigheidshalve stipt de Raad aan dat verzoeker ter terechtzitting een verwarde indruk maakte.

5.3. Rekening houdend met de stukken, overgemaakt bij aanvullende nota, kan de overweging in de beschikking dat "*De verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Op de DVZ brengt hij naar voor dat hij bloed heeft in zijn stoelgang, problemen heeft aan zijn linkeroor en reeds geopereerd is aan zijn trommelvlies maar last heeft van de operatie (verklaring dvz, vraag 29). Hij stelt ook medische zorg nodig te hebben voor zijn linkeroor en een oplossing nodig te hebben voor zijn ontlasting (bijkomende vragen m-status Griekenland). Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart hij dat hij één keer naar de psycholoog is geweest (NPO, p.8). Hij brengt tijdens het persoonlijk onderhoud ook naar voor dat zijn arts een uitgebreid medisch verslag gaat geven op 6 mei maar dat hij geen documenten heeft van de problemen aan zijn oor (NPO, p.5). Hij brengt ook in het verzoekschrift naar voor dat hij stress en nachtmerries heeft. De verzoeker laat echter na om deze medische en psychologische problemen te staven met enig document. Er kan dan ook niet worden besloten dat de verzoeker omwille van bovenvermelde problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien waardoor hij bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. De verzoeker voegt door middel van een aanvullende nota een medisch attest toe. Dit attest werd opgesteld ten gevolge van een incident waar hij werd aangevallen in het opvangcentrum. Er kan in dit attest worden gelezen dat er geen objectieve kwetsuren kunnen worden vastgesteld maar dat de verzoeker wel stelt last te hebben van hoofdpijn en een vermindering van zijn gezichtsscherpte. Er kan echter niet in worden gelezen dat de verzoeker omwille van deze problemen een medische behandeling dient te ondergaan of dat hij omwille van deze problemen niet in staat is om zelfstandig in zijn levensonderhoud te voorzien. Dit document kan dan ook niet aantonen dat ze bij een terugkeer naar Griekenland in een toestand van verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.*
Hoewel niet ontkend wordt dat de situatie in Gaza een invloed kan hebben op de gemoedstoestand van verzoeker, toont hij niet concreet aan dat hij kampt met psychologische problemen die zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.
Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van de verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt de verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer

naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest." niet zonder meer standhouden. De Raad wijzigt, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook zijn standpunt van de beschikking van 19 mei 2026.

5.4. Er blijken in hoofde van verzoeker specifieke elementen aanwezig die mogelijks wijzen op een bijzondere kwetsbaarheid en die – ook tezamen genomen met de omstandigheid dat verzoekers ADET bijna vervalt – nader moeten worden onderzocht. Er kan in deze stand van zaken immers niet worden uitgesloten dat verzoeker, rekening houdend met deze concrete medische omstandigheden, bij een terugkeer naar Griekenland, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid in het licht van artikel 4 van het Handvest.

5.5. De Raad wijzigt, gelet op hetgeen voorafgaat, dan ook zijn standpunt van de beschikking van 19 mei 2026.

6. Gelet op bovenstaande vaststellingen, oordeelt de Raad dat in de huidige stand van zaken niet kan worden besloten dat de voorwaarden voor de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° lid van de Vreemdelingenwet zijn vervuld. Gelet op wat voorafgaat, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

7. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 juli 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
S. VANDEVORST,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
S. VANDEVORST	N. DENIES